

ske ord flexicurity, som om det var noget, der var givet af Gud foroven.

Jeg forstår godt en liberalists forkærlighed for sådan et ord, der udtrykker en sådan noget for noget-holdning. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig, hvis vi nu bevæger os ned i den europæiske virkelighed, at få hr. Ulrik Kragh til at give mig et eksempel på, at der i et eneste europæisk land er sket fremskridt med hensyn til den sociale sikkerhed eller sket fremskridt med hensyn til et forsvar mod for meget fleksibilitet.

Kl. 14.40

Sådan som almindelig forbrugeroplysning kan jeg jo nævne: Er den sociale sikkerhed er blevet forringet? Ja, i Tyskland, i Holland, og det er på vej i Sverige og i Danmark. Og øget fleksibilitet? Frankrig, Italien, Portugal – bare for at nævne nogle eksempler.

Kan hr. Ulrik Kragh nævne mig et eksempel, hvor tendensen er gået den modsatte retning?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er jo en interessant diskussion, om tryghed ligger i, at man kan fastholde et job, som ingen har brug for, eller om den ligger i, at man har mulighed for at agere på et arbejdsmarked, hvor der til stadighed udvikles masser af nye job, således at man, hvis det, man har lavet hidtil, ikke længere kan produceres konkurrencedygtigt i Europa, har muligheden for at få et andet job.

Jeg tror faktisk, at ægte tryghed går ud på, at der skabes mange nye arbejdspladser med nye produkter som følge af forskning og innovation, som gør, at man ikke skal leve af noget, som ingen har brug for og ingen har råd til at betale, og fordi det er noget, der i virkeligheden er brug for. Og hele forskellen i tænkningen ligger jo nok i den måde, hvorpå vi fra dansk side bredt i Folketinget har valgt at sige: Vi vil satse på forskning og udvikling, vi vil satse på uddannelse, vi vil satse på efteruddannelse og jobrotation, således at vi sikrer os, at den danske arbejdsstyrke kan føle en ægte tryghed, fordi den kan så mange forskellige ting, at der er brug for den på arbejdsmarkedet, også selv om det, den laver lige her og nu, bliver udfaset, fordi der skabes så mange nye job. Det er ægte tryghed sammenholdt med, at vi har en god understøttelse og et godt socialt sikkerhedsnet. Og det er måske lige netop det, hr. Jørgen Arbo-Bæhr skulle prøve at granske lidt i, hvis det er sådan, vi skulle finde et bedre velfærdssamfund.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er øjensynligt svært sådan at holde benene helt nede på jorden på hr. Ulrik Kragh, men jeg vil prøve igen:

Hele tiden er der i flexicurity noget, der hedder security. Det er sådan noget, der på godt dansk betyder sikkerhed, social sikkerhed. Det er det, som bliver berømmet, det er vores høje dagpengeniveau ved arbejdsløshed.

Så er det bare, at hvad angår lige præcis det, der hedder den sociale sikkerhed, har det været fuldstændig kendetegnende, at det, der sker i landene, er, at den bliver ringere og ringere land for land, og fleksibiliteten bliver højere og højere land for land.

Kan hr. Ulrik Kragh ikke se, at der måske er et eller andet, der kan sættes spørgsmålstegn ved? Er flexicurity sådan et eller andet begreb, der er kommet fra oven, eller handler det i virkeligheden om, hvad det er for et samfund, vi vil strikke sammen, og om det skal være et, der er baseret på social sikkerhed, eller et, der er baseret på, at arbejdsgiverne kan skalte og valte med arbejdskraften?

Kan hr. Ulrik Kragh bare give mig et eksempel på, hvor det er gået i den modsatte retning? Det var det, jeg efterlyste.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jamen det er det jo lige netop i Danmark. Hvis det er sådan, vi ser på, at der er kommet i størrelsesordenen 60.000-65.000 flere i beskæftigelse i Danmark i dag, end der var for ganske få år siden, er det jo netop et udtryk for, at vi fra dansk side kæmper for at sikre, at vi har en situation, hvor mennesker kan bevæge sig derhen, hvor der er brug for deres arbejdskraft.

Jeg forstår ikke, at Enhedslisten synes, at det er utrolig relevant at have en tryghedsaftale, der siger, at man ikke kan fyres fra sin arbejdsplads i de næste 3 år, hvis det er sådan, at der ikke er brug for den type arbejde. Det er falsk sikkerhed, Enhedslisten prøver at indgyde, og det er den fuldstændig sikre, visse vej mod et samfund, der ikke har råd til at have en ordentlig velfærd.

Derfor skal man i stedet for at hænge fast i den gamle planøkonomiske model, hvor man kan styre alting, uanset om der er brug for det eller ej, prøve at kigge på: Hvilke muligheder har vi i den globaliserede verden? Og der er flexicuritymodellen, hvor vi netop har det meget